

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10CoCsp/11/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119205528
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kohút
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8119205528.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Kohúta a sudcov JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Anny Ilčinovej, v spore žalobkyne: V. U. P., O.. X.X.XXXX, V. Z. Š. X, XXX XX P., zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, IČO: 31954448, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpenému: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky a o primerané finančné zadosťučinenie vo výške 500,- eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 14Csp/70/2019-45 z 20.3.2020, takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti výroku III. o uložení povinnosti žalovanému platiť žalobkyni a IV. o náhrade trov konania.

Žalobkyňa má proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že zmluvná podmienka uvedená v čl. I., bod 7.1 Dohody o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.9.2014 k Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.9.2014 uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. V časti o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %. Ďalším výrokom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 250,- eur titulom primeraného finančného zadosťučinenia v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku a v prevyšujúcej časti týkajúcej sa primeraného finančného zadosťučinenia žalobu zamietol. V časti o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 % z prisúdenej istiny.

2. V súvislosti s neprijateľnou zmluvnou podmienkou súd poukázal na to, že väčšina služieb, ktoré dodávateľ ponúkol spotrebiteľovi (čl. II. dohody), sú úplne bežnou administratívou, ktorú musí solídny dodávateľ znášať, bez ďalšieho zaťažovania spotrebiteľa, resp. že z poskytnutého úveru, až 10 % predstavovalo poplatok za poskytnutie úveru, z ktorého by mal dodávateľ taktiež znášať prípadne náklady, ktoré by mu vznikli v súvislosti so správou úveru. Neprijateľnosť uvedenej zmluvnej podmienky je daná nielen samotným predmetom tohto dojednania, ale v podstatnej miere aj jeho cenou a okolnosťami uplatňovania tejto dohody v tom zmysle, že táto zmluvná podmienka platí aj v prípade, ak počas zmluvného vzťahu nedôjde zo strany spotrebiteľa k jej využitiu, teda že spotrebiteľ poskytne dodávateľovi plnenie bez reálneho protiplnenia, čo spôsobuje značnú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa. Z uvedených dôvodov mal súd za to, že celá konštrukcia dohody o poskytovaní služieb a odplaty za ňu tak, ako je uvedená v bode 7.1 je neprijateľná, výrazne

zhoršujúca postavenie spotrebiteľa, a preto je ako neprijateľná, v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neplatná.

3. Čo sa týka nároku žalobkyne na primerané finančné zadosťučinenie, súd prvej inštancie uviedol, že základným zákonným predpokladom úspešného uplatnenia primeraného finančného zadosťučinenia je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa alebo podľa osobitných predpisov, ktorými sú predpisy na ochranu spotrebiteľa. Tento nárok je daný, ak dodávateľ porušil osobitnú právnu úpravu predstavujúcu normy na ochranu spotrebiteľov, ktorými sú Občiansky zákonník, zákony o spotrebiteľských úveroch, o finančných službách na diaľku a podobne. Účelom týchto právnych noriem je zvýšená ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou a ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. má postihnúť nečestného dodávateľa, ktorý tieto osobitné právne normy nerešpektuje.

4. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, táto závisí od úvahy súdu. Pri jej určení súd vychádzal z toho, že finančné zadosťučinenie má sankčnú povahu a jeho účelom je odradiť nečestného dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov. Finančné zadosťučinenie nemožno vnímať ako kompenzáciu, ale ako poskytnutú satisfakciu spotrebiteľovi a tiež ako odmenu pre žalobcu ako spotrebiteľa, ktorý privodil vyhlásenie rozsudku, ktorým sa sledujú rovnaké účinky ako opatrenia orgánov dohľadu, ktorých sankcie by boli neporovnateľne prísnejšie. Na druhej strane však nemôže predstavovať neprimerané obohacovanie spotrebiteľov. Pri rozhodovaní o nároku na finančné zadosťučinenie je potrebné tiež prihliadať na okolnosti prípadu. Vzhľadom na okolnosti daného prípadu súd za primeranú považoval výšku finančného zadosťučinenia 250,- eur s tým, že bude naplnený aj účel predmetného ustanovenia z hľadiska odškodnenia žalobkyne z titulu jej zadosťučinenia a zároveň bude naplnená aj jeho výchovná funkcia tým, že priznanie takéhoto nároku bude na žalovaného vplývať tak, aby v budúcnosti nezaväzoval spotrebiteľa neprijateľnými zmluvnými podmienkami. V prevyšujúcej časti preto žalobu zamietol.

5. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a 2 CSP. V súvislosti s určením neprijateľnej zmluvnej podmienky bola žalobkyňa v celom rozsahu úspešná, preto jej súd voči neúspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V súvislosti s primeraným finančným zadosťučinením, ktoré si uplatnila vo výške 500,- eur, bola úspešná do sumy 250,- eur, t.j. v rozsahu 50 %, ale keďže rozhodnutie o výške plnenia záviselo od úvahy súdu, súd jej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % z priznanej istiny 250,- eur.

6. Proti rozsudku v jeho vyhovujúcej časti primeraného finančného zadosťučinenia vrátane závislého výroku o trovách konania v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný a navrhol, aby odvolací súd rozsudok v tejto časti zmenil tak, že žalobu zamietne a žalovanému prizná nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % vrátane trov odvolacieho konania.

7. Odvolanie podal z dôvodov, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ CSP), konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d/ CSP) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP).

8. Namietal, že súd uložil žalovanému zaplatiť sumu 250,- eur, čo však nemá podklad v odôvodnení rozsudku, pretože z celého odôvodnenia nie je zrejmé, ako súd k sume 25,- eur dospel a ani ju žiadnym bližším spôsobom nezdôvodnil. Rozhodnutie súdu je preto nepreskúmateľné pokiaľ ide o výšku priznaného nároku a tiež pokiaľ ide o základ priznaného nároku.

9. Ďalej namietal, že vo vyjadrení k žalobe uviedol aj námietku, že žalobkyňa si v konaní vedenom pred Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 9Csp/249/2017 a 29Csp/69/2019 už uplatnila nárok na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia. Z postupu žalobkyne, ktorá multiplikuje a drobí spory a následne od toho odvodzuje uplatňovanie primeraného finančného zadosťučinenia, a ktorá bez relevantného dôvodu nepodala jednu žalobu, ale x žalôb, by potom vyplývalo, že by ešte aj každú ňou podanú žalobu mohla rozdeliť na ďalšie a ďalšie čiastkové žaloby, čo by zrejme malo viesť k tomu, že každé takto iniciované čiastkové konanie by si uplatňovala požiadavku na finančné zadosťučinenie. Ak je účelom zadosťučinenia nahradenie diskomfortu, ktorý spotrebiteľ by mal v súvislosti s uplatnením

práva na súde zažívať, potom je namieste otázka, či multiplikovanie sporov a rozdrobovanie do viacerých rovnako znamená, že sa má multiplikovane poskytovať resp. vôbec či má takto vznikáť primerané finančné zadostučinenie. Rozsudok však ani v náznaku neobsahuje, že súd sa touto námietkou zaoberal, čím porušil právo žalovaného na spravodlivé konanie.

10. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovaného nevyjadrila.

11. Odvolací súd prejednal vec podľa § 378 ods. 1 CSP a nasl., a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a zistil, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

12. So zreteľom na obsah odvolania žalovaného, v odvolacom konaní bol preskúmaný len výrok napadnutého rozsudku, ktorým bolo žalobe žalobkyne o primerané finančné zadostučinenie čiastočne vyhovie (III. výrok) vrátane závislého výroku o trovách konania (V. výrok), a preto výrok rozsudku, ktorým bola žaloba o primerané finančné zadostučinenie v prevyšujúcej časti zamietnutá (IV. výrok), ako aj výrok o určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky (I. výrok) vrátane s ním súvisiaci výrok o trovách konania (II. výrok), ktoré výroky napadnuté neboli, v odvolacom konaní preskúmané neboli a ako také nadobudli právoplatnosť (§ 367 ods. 2 CSP).

13. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého správne zistil skutkový stav a vo veci aj správne rozhodol. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozhodnutia má podklad v zistení skutkového stavu. Na týchto správnych skutkových zisteniach súdu prvej inštancie nič sa nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania, nemožno mať pochybnosti o správnosti právneho posúdenia prejednáwanej veci súdom prvej inštancie a neboli zistené žiadne vady, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo porušenie práva na spravodlivý proces vo vzťahu k žalovanému.

14. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností upravených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa, môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

15. V prejednáwanej veci je predmetom konania nárok žalobkyne opierajúci sa o citované ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa. Cieľom finančného zadostučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušenia práva, alebo povinností ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z., alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva, alebo povinností privodiť spotrebiteľovi ujmu (do pozornosti napr. uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/220/2012).

16. Inštitút primeraného finančného zadostučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Zákon nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľov bola privodená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinností dôjde. Samotná povaha primeraného finančného zadostučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, keďže postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy.

17. Z obsahu spisu je zrejmé, že v tomto konaní sa žalobkyňa vo vzťahu k žalovanému úspešne domohla určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky, keď súd prvej inštancie určil, že zmluvná podmienka uvedená v čl. I., bod 7.1 Dohody o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.9.2014 k Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.9.2014 uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným, v znení: „Zákazník sa zaväzuje, že za uzavretie Dohody zaplatí mesačne poskytovateľovi odplatu vo výške 2,56 % zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru.

Zákazník sa zaväzuje splácať túto odplatu v pravidelných mesačných splátkach, ktorá bude uvedená spolu so splátkami úveru a úrokov za úver v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Rozsudok v časti určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 16.5.2020.

18. V prípade žalovaného išlo o porušenie práv a povinností zameraných na ochranu spotrebiteľa, keď zmluvná podmienka uvedená v čl. I., bod 7.1 Dohody o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.9.2014 k Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.9.2014, bola vyhlásená za neprijateľnú. Bol to práve žalovaný, ktorý koncipoval obsah formulárovej Dohody o poskytovaní služieb k úverovej zmluve, za použitia neprijateľnej zmluvnej podmienky. Nielen vnútroštátna právna úprava (napr. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka), ale aj právo Európskej únie kladie dôraz na ochranu spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Smernica Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách ukladá členským štátom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol viazaný nekalými podmienkami a zväziť, či spotrebiteľská zmluva obsahujúca nekalé podmienky obstojí ako celok. Súdny dvor Európskej únie dokonca považuje ochranu spotrebiteľa podľa čl. 6 Smernice za tak významnú, že sa má klásť principiálne na roveň vnútroštátnym pravidlám verejného poriadku, a to v záujme vyššej kvality života. Pri dôvodnosti uplatneného nároku na priznanie finančného zadosťučinenia, vzal odvolací súd do úvahy nielen tú skutočnosť, že neprijateľná zmluvná podmienka je neplatná v zmysle ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, ale zohľadnil aj postoj spotrebiteľa, ktorý sa aj napriek jeho postaveniu slabšej zmluvnej strany vo vzťahu k dodávateľovi rozhodol brániť svoje spotrebiteľské práva a prispel tak k dosiahnutiu vyššej kvality života, mysliac pri tom na to, že vyšlo najavo, že dodávateľ uzatvára formulárove dohody o poskytovaní služieb k úverovým zmluvám so spotrebiteľmi, v rámci ktorých používa zmluvnú podmienku v totožnom, neprijateľnom znení. Je namieste, aby spotrebiteľia poukazovali na neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách.

19. Žalobkyňa bola ako spotrebiteľ, domáhajúci sa ochrany svojich práv spotrebiteľa v konaní o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky úspešná, bezpochyby právo na zadosťučinenie má, nakoľko tento, nie iný výklad, znenie zákona umožňuje. Základ nároku je daný. Posúdenie každého nároku je vecou individuálnych skutkových zistení. Všeobecnou právnou zásadou vlastnou európskej právnej kultúre je princíp primeranosti, ktorý zvolil zákonodarca aj vo vzťahu k zadosťučineniu, na ktoré má mať nárok spotrebiteľ úspešne sa domáhajúci ochrany svojho práva spotrebiteľa, je preto na súde, ktorý je orgánom s právomocou právnou normu vyložiť a poskytnúť ochranu subjektívnemu právu, vyhodnotiť v konkrétnych súvislostiach primeranosť požiadavky spotrebiteľa.

20. Preto odvolací súd konštatuje, že za daného stavu vzhľadom na porušenie práv žalobkyne zo strany žalovaného, ktorej ochrany sa žalobkyňa úspešne domohla na všeobecnom súde, je priznanie finančného zadosťučinenia dôvodné. Nie však v plnej výške ako si žalobkyňa uplatnila. Pri určení výšky zadosťučinenia je odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie toho názoru, že primeraná povaha a rozsahu porušenia práv žalobkyne (neprijateľnosť zmluvnej podmienky) je suma 250,- eur, keď odvolací súd má za to, že finančné zadosťučinenie v tejto výške vo vzťahu k žalobkyňi ako spotrebiteľovi nepredstavuje neopodstatnené a neprimerané obohacovanie sa. Zároveň týmto bude nastolená aj určitá prevencia proti takýmto postupom vo vzťahu k porušiteľovi spotrebiteľských práv.

21. S poukazom na vyššie uvedené aj odvolací súd konštatuje, že za daného stavu s ohľadom na preukázané závažné porušenie práv žalobkyne zo strany žalovaného, ktorých ochrany sa žalobkyňa úspešne domohla na súde, je priznanie finančného zadosťučinenia plne dôvodné a výška priznaného finančného zadosťučinenia je primeraná povaha a rozsahu porušenia práv žalobkyne, zodpovedá svojmu účelu, poskytnúť satisfakciu spotrebiteľovi a odradiť dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov.

22. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie zrozumiteľným spôsobom uviedol právne dôvody, pre ktoré žalobe o primerané finančné zadosťučinenie čiastočne vyhovel. Jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, prípadne ústavne nekonformné, pretože súd prvej inštancie sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Iba skutočnosť, že odvolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia súdu, teda k porušeniu práva na spravodlivý proces (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/218/2010).

23. Ďalšie odvolacie argumenty žalovaného odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej už za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne).

24. Správnemu rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo veci samej o primerané finančné zadostučinenie zodpovedá aj súvisiaci výrok o trovách konania, keď súd prvej inštancie správne zohľadnil tú skutočnosť, že rozhodnutie o výške plnenia záviselo od úvahy súdu. Vychádzajúc z uvedených dôvodov, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej vyhovujúcej časti (III. výrok), vrátane súvisiaceho výroku o trovách konania (V. výrok), postupom podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

25. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého žalobkyňa ako sporová strana, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech, má nárok na náhradu trov tohto štádia konania proti žalovanému, ktorý v odvolacom konaní úspech nemal. Výšku týchto trov ustáli postupom podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

26. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca, alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca, alebo nesprávny obsadený súd,
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 430 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky:

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxi dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená,
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v ods. 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné ak:

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desať násobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania, len príslušenstvo, pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písm. a) a b).

Na určenie výšky určenie minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v ods. 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacoch od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom, alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa dovolateľ domáha (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je:

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec, alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou, alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a ochrane pred diskrimináciou, alebo odborovou organizáciou, a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 1, 2 CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napadá môže dovolateľ rozšíriť, len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).